

ματιαῖα, οἷον βάτραχος καὶ κορδύλος. Τῶν δὲ χερσαίων τὰ μὲν δέχεται τὸν ἀέρα καὶ ἀφίσιν, ὃ καλεῖται ἀναπνεῖν καὶ ἐκπνεῖν, οἷον ἄνθρωπος καὶ πάντα ὅσα πνεύμονα ἔχει τῶν χερσαίων· τὰ δὲ τὸν ἀέρα μὲν οὐ δέχεται, ζῆ δὲ καὶ τὴν τροφὴν ἔχει ἐν τῇ γῇ, οἷον σφῆξ καὶ μέλιττα καὶ τὰ ἄλλα ἔντομα. Καλῶ δὲ ἔντομα ὅσα ἔχει κατὰ τὸ σῶμα ἔντομάς, ἢ ἐν τοῖς ὑπτίοις ἢ ἐν τούτοις τε καὶ τοῖς πραγέσιν. Καὶ τῶν μὲν χερσαίων πολλὰ, ὥσπερ εἴρηται, ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὴν τροφὴν πορίζεται, τῶν δὲ ἐνύδρων καὶ δεχομένων τὴν θάλατταν οὐδὲν ἐκ τῆς γῆς. Ενια δὲ τῶν ζώων τὸ μὲν πρῶτον ζῆ ἐν τῷ ὑγρῷ, ἔπειτα μεταβάλλει εἰς ἄλλην μορφὴν καὶ ζῆ ξώ, οἷον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐμπίδων..... γίνεται γάρ εἶς αὐτῶν ὁ οἰστρος. (8) Εἴτι τὰ μέν ἔστι μόνιμα τῶν ζώων, τὰ δὲ μεταβλητικά. Εστι δὲ τὰ μόνιμα ἐν τῷ ὑγρῷ, τῶν δὲ χερσαίων οὐδὲν μόνιμον. Ἐν δὲ τῷ ὑγρῷ πολλὰ τῷ προσπεφυκέναι ζῆ, οἷον γένη ὁστρέων πολλά. Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ σπόγγος ἔχειν τινὰ αἰσθησιν· σημεῖον δὲ, ὅτι χαλεπώτερον ἀποσπᾶται, ἀν μὴ γένηται λαθραίως ἢ κίνησις, ὡς φασιν. Τὰ δὲ καὶ προσφύεται καὶ ἀπολύεται, οἷον ἔστι γένος τι τῆς καλουμένης ἀκαλήφης· τούτων γάρ τινες νύκτωρ ἀπολυόμεναι νέμονται. Πολλὰ δὲ ἀπολελυμένα μέν ἔστιν, ἀκίνητα δὲ, οἷον ὁστρεα καὶ τὰ καλούμενα ὄλοθούρια. Τὰ δὲ νευστικά, οἷον ἰχθύες καὶ τὰ μαλάκια καὶ τὰ μαλακόστραχα, οἷον κάραβοι. Τὰ δὲ πορευτικά, οἷον τὸ τῶν καρκίνων γένος· τοῦτο γάρ ἐνυδρον ὃν τὴν φύσιν πορευτικόν ἔστιν. (9) Τῶν δὲ χερσαίων ἔστι τὰ μὲν πτηνὰ, ὥσπερ ὄρνις καὶ μέλιττα, καὶ ταῦτ' ἄλλον τρόπον ἀλλήλων, τὰ δὲ πεζά. Καὶ τῶν πεζῶν τὰ μὲν πορευτικά, τὰ δὲ ἐρπυστικά, τὰ δὲ ἴλυσπαστικά.